

Thai Cultural Night

Wieczór Kultury Tajlandzkiej

Sunday 1 September 2013

10.00 hrs

Drainyeczny Theater

professional

download the free trial online at nitropdf.com/professional

Created with

nitro

PDF

professional

download the free trial online at nitropdf.com/professional

PROGRAM

Hom-Rong (Overture) *page 4*

Hom-Rong (Uwertura) str.13

Khon (the masked play) Episode “The Royal Combat” *page 4*

Khon (teatr maski) Epizod “Walka Króli” str.13

Archaeological Dances : (Borarnkhadi Sri Siam Dance) *page 6*

Tańce archeologiczne : (taniec Borarnkhadi Sri Siam) str.13

Living Puppet “Nora” *page 7*

Żywa marionetka “Nora” str.14

INTERMISSION *PRZERWA*

Martial Art : Sword Fighting & Short Stick – Long Stick Fight *page 7*

Sztuki walki : Walka na szpady & Walka krótkimi i długimi kijami str.14

Folk Dance : Dance of the Four Regions *page 8*

Tańce ludowe : Tańce czterech regionów str.15

Kinari Dance *Taniec Kinari*

Fon Mueng Medley (Lantern Dance and Umbrella Dance)

Fon Mueng Medley (Taniec z latarniami i Taniec z parasolkami)

Small Cymbal Dance *Taniec z małymi talerzami perkusyjnymi*

Tuet-Teung Dance *Taniec Tuet-Teung*

Fon Phu Tai

Kub-Kab Dance *Taniec Kub-Kab*

Krapo Dance *Taniec Krapo*

Finale *Final*

Created with

nitro

PDF

professional

download the free trial online at nitropdf.com/professional

Message from Ambassador

It gives me great pleasure to present you all tonight, in this historical hall of Dramatyczny Theatre, the performance of Thailand's best classical dance troupe – the Ministry of Culture's Royal Dance Troupe. The Thai Cultural Night is organized as part of the official tour in European countries to celebrate the 40th Anniversary of diplomatic relations with Thailand.

The Royal Dance Troupe's major mission is to preserve and promote the cultural heritage of national performing arts. With their base at the Office of Performing Arts, Fine Arts Department, Ministry of Culture, their performances focus on court rites, national ceremonies, and customs. They are best known for their performances of “Khon” (masked play), “Lakorn” (dance drama), and folk dance. With a strong knowledge on age-old performance arts and their innovations of such art form, the Royal Dance Troupe of Thailand is regarded as the best of its kind in the Kingdom. For years now, they have been instrumental in preserving traditional performance arts and in enhancing that vibrant part of Thailand's heritage, making their performances widely appreciated not only in Thailand but also around the world.

Poland and Thailand have long enjoyed our existing cordial relations. Thai Cultural Night will be a great opportunity to reinforce further ties between the two countries in terms of cultural dimension. I am certain that the performance will provide a new experience and perspective of Thailand to the audience by portraying her own unique and historic cultural tradition.

I fervently hope that the audience would enjoy the performance and bring back home fond memories about Thai culture and her traditions.

Created with

Bansarn Bunnag
Ambassador of Thailand

nitro professional

2 download the free trial online at nitropdf.com/professional

Przesłanie Ambasadora

Mam ogromną przyjemność zaprezentowania Państwu dziś wieczorem, w historycznych murach Teatru Dramatycznego, spektaklu najlepszej tajlandzkiej grupy tańca klasycznego – Royal Dance Troupe przy Ministerstwie Kultury. Wieczór Kultury Tajlandzkiej organizowany jest jako część oficjalnego tournée po krajach europejskich dla uczczenia 40 rocznicy nawiązania stosunków dyplomatycznych z Tajlandią.

Wieczór Kultury Tajlandzkiej organizowany jest jako część oficjalnego tournée po krajach europejskich dla uczczenia 40 rocznicy nawiązania stosunków dyplomatycznych z Tajlandią.

Podstawową misją zespołu Royal Dance Troupe jest zachowanie i promowanie dziedzictwa kulturowego narodowych sztuk scenicznych. Grupa ma swoją bazę w Biurze Sztuk Scenicznych Departamentu Sztuk Pięknych w Ministerstwie Kultury, a ich przedstawienia skupiają się na rytuałach dworskich, narodowych ceremoniach i zwyczajach. Najbardziej znani są ze spektakli teatru 'Khon' (teatr maski), 'Lakorn' (teatr tańca) oraz wykonań tańców ludowych. Ze swą bogatą wiedzą na temat starożytnych sztuk scenicznych oraz ich innowacji, zespół Royal Dance Troupe jest najlepszą grupą tego rodzaju w Królestwie. Od lat ich rola w zachowaniu tradycyjnych sztuk scenicznych oraz wzmacnianiu tej żywotnej części tajlandzkiego dziedzictwa kulturowego jest ogromna. Przedstawienia zespołu są szeroko doceniane nie tylko w Tajlandii, ale również na całym świecie.

Polskę i Tajlandię od dawna łączą serdeczne stosunki. Wieczór Kultury Tajlandzkiej będzie wspaniałą okazją do dalszego wzmocnienia więzi między oboma krajami w wymiarze kulturowym. Jestem pewien, że spektakl przyniesie Państwu nowe doświadczenia i wizerunek Tajlandii, pokazując jej unikatową i historyczną tradycję kulturową.

Mam szczerą nadzieję, że spektakl spodoba się publiczności i że zabiorą Państwo do domu miłe wspomnienia na temat tajlandzkiej kultury i jej tradycji.

Pansarn Bunnag
Ambassador of Thailand

Performance : 1.30 hours

1. Hom-Rong or Overture (5 minutes)

The Thai Hom-Rong is equivalent to the western overture music. The overture at the beginning of a Thai Music serves as an introduction or an announcement of the event. The characteristic of the music can be recognized by listening to the beginning of the music. Since all the Hom-Rong are started by one solo instrument play a single melody line in a slow tempo for one phase before the performance play tutties. Almost all the Hom-Rong ended by the orchestra retards to a slow and gracefully manner. This ensemble also accompanies traditional theatrical and dance forms such as khon (masked dance-drama) and lakhon (court dance-drama).

2. KHON Episode: “The Royal Combat” (25 minutes)

Khon is the masked play which is a classical form of Thai drama based on the classical Indian epic “Ramayana”. It is understood that the masked play was originally performed since Ayuddhaya period and was adopted by many art forms of the Kingdom such as an ancient form of entertainment called “Chak Naga Dukdamban” long and short sticks duel and Thai shadow play. Khon was traditionally performed solely in the royal court or staged for public under the royal command.

Created with

nitro

PDF

professional

4 download the free trial online at nitropdf.com/professional

Originally performed only by men in masks for every roles accompanied by narrators and a traditional piphat ensemble, today khon includes female dancers for female characters which were once performed by men. The lengthy story of Ramayana could make the staging of Khon in the past last for days and nights. Modern khon performances feature only a selected episode or scene.

The Thai version of Indian Ramayana known as “Ramakien” is widely performed in Thailand. It is an allegory of the triumph of good versus evil. The hero, Rama is a paragon of virtue – the ideal king. The villain is the demon king Tosakanth (Ravana).

The story of Ramakien:

Rama, the heir to the throne of Ayodhya, was sent into exile for 14 years by his stepmother. His wife, Sita and brother Lakshman went with him into the deep forest. Tosakanth, the demon king of Longka (Sri Lanka), abducted Sita and carries her off to his island kingdom hoping to marry her. The brothers pursued him. Hanuman, the white monkey god, volunteers his service, together they won the alliance of two monkey kings, Sukrip and Chompupan, each with a powerful army. They march south to the coast opposite Longka. The monkey armies build a road of stone through the sea and lay siege to Longka. Many victorious battles are waged against Tosakan's demon armies. Finally, Rama defeated Tosakanth and killed him.

“The Royal Combat” is one important episode of the Epic of Ramakien. It depicts the royal battle between Rama and Lakshman on the one side and Thotskan, the demon king of Langka, on the other.

Created with

nitro

PDF

professional

5 download the free trial online at nitropdf.com/professional

3. Archaeological Dances : Borarnkhadi Sri Siam Dane (10 minutes)

Borarnkhadi Sri Siam Dance is a newly creative dance by the dance masters of the Fine Arts Department, Ministry of Culture, Thailand .The dance derives from a set of five archaeological dances along with traditional music composers and costume maker were put together to create a series of dance based on the archaeological evidences. The choreographer took the body and hand gestures from stone bas relief depicting celestial scenes and court dance decorating ancient religious monuments found in Thailand to recreate the movements that flow as if stepping out of the archeological remains such as temple stuccos, mural paintings, stone sculptures, etc. The series was divided into five different periods of art flourished in Thailand between 11th-15th c. A.D., namely; Dhavaravati, Srivijaya, Lopburi, Chiang Saen, and Sukhothai.

The performance begins when Rama and Laksman gather together an army of monkeys and travel to Lonka to win back Sita. Having scattered monkey warriors out of his path, Thotskan confronts Rama and Lakshman and challenges them to individual combat which the royal brothers accepted without hesitation. Hanuman, the white monkey, also joins in the fray on Rama's side. The battle is pursued in earnest, but after a short while, Thotskan withdraws and retreats into Longka with his army of demons.

Created with

nitro PDF

professional

6 download the free trial online at nitropdf.com/professional

4. Living Puppet “Nora” (9 minutes)

Living Puppet – A contemporary performance, born at the meeting point of two Thai art forms, with inspirations from “Nora” a folk performance of the South, and the manipulation of classical small puppet. Dressed in black, they blend into the background while the colorful living puppet comes to life. Both the living puppet and puppeteer dance along with the live orchestra. The performance has created excitement in several cultural shows around the world with innovative style, but the full beauty of the Thai performing art retained, to the adapted traditional music and contemporary music in perfect harmony.

www.joelouistheatre.com

5. Martial Art: Sword Fighting & Short Stick-Long Stick Fight (15 minutes)

The art of swordsmanship and Short Stick-Long Stick Fight are another Thai style of self-defense, which dates back to ancient times. Traditionally, before the beginning of the fight, a ceremonial prelude dance must be performed. Each school has its own characteristic which distinguishes it from another. Then finally the actual fight starts.

Created with

nitro PDF

professional

7 download the free trial online at nitropdf.com/professional

Another fighting skill in the use of the short sticks depends on the agility of the fencer who has to take the offensive and always keep close to his adversary.

On the contrary, the fencer using the long stick when pitted against a man armed with the short sticks has to back away; otherwise he will not be able to use his long stick effectively.

6. Folk Dance: Dance of the Four Regions (20 minutes)

The series of dances are combination of Thai different folk dances as well as the local music, representing each of the four geographical regions of Thailand the South, the North, the Central and the Northeast. The music and the dances are usually fast and lively. The performance begins with the southern dance of “Kinari Dance”, followed by the gentle dance of the north known as “Fon Mueng”, joyful drum and small cymbals for the Central region and finishes with the northeastern region dance “Phu Tai, Gup Gap dance and Krapo Dance.

Kinari Dance

Originally this dance was included in the dance drama, Manohra. Manohra is a half bird-half woman call Kinari, traditionally believed to be living in the sacred forest of Himmavan. The beauty of the dance shows identity of all Kinari that enjoy with full dress, complete with the wings which made the performance a great success.

Fon Mueng Medley (Lantern Dance and Umbrella Dance)

The performance is the gentle dance of the north of Thailand known as “Fon Mueng.” The word fon means a folk dance of the northern region of the country. Fon Mueng combines of short dances, “Candle Dance” and “Umbrella Dance”.

Created with

nitro PDF

professional

8 download the free trial online at nitropdf.com/professional

The “Lantern Dance” or Fon Thakran in northern dialect was once used to perform in the royal court in the north. It shows gentle and charming movements of the dancers whose faces were thrown on by the light of lantern. It is usually performed in festive occasions or before important guests in open air at night. “Umbrella Dance” or Fon Tee in northern dialect is another famous type of dance in northern Thailand. The dancers are all female, holding the umbrella. The dance movement is accompanied by sweet and lyrical music.

Small Cymbal (Ching) Dance

is popular rhythmic instruments widely used in the oriental music. The use of small cymbals to accompany a dance is a common practice in Thailand. The Cymbal dance depicts an old art form, not only applied in Thailand but also in India,

Nepal, Tibet, China and Japan. Following by the **Tuet-Teung** Dance, which is a folk drum dance depicting merriment of the country people of the central part. Tuet-Teung is a drum, widely used all over the country as a rhythmic instrument in Thai parades during special traditional events. This joyful dance is a stage version in which there is a set choreography for male dancers carrying and beating the long drums courting the female dancers. The male dancers play the drums along with other percussion instruments such as the Ching, Chap, Grap and Mong, and perform the dance together with the female dancers.

For the performance of the Northeastern part of Thailand, it begins with the lively music, **Ponglang**, a famous folk music instrument of the northeastern region of Thailand.

It is shaped like xylophone, made of strips of wood arranged according to the musical scale. It can be played both solo and in a band called “Wong Pong Lang” or Pong Lang Band

Followed by **Fon Phu Tai**, Phu Tai is the name of a Thai tribe in the northeastern part of the country. This dance is usually performed on festive occasions of the Phu Tai people. It is danced to the tune of music whose orchestra consists of a Glong Ching (a tribal drums of the Phu Tai) accompanied by various other drums and blow - pipes. Among the musical instruments "Glong - ching" is the most important Because it sets the tempo of the dance. Moreover, the beater of "Glong - ching" can display many interesting tricks in beating the drum.

And, the **Kub-Kab dance**, the popular Thai folk dance of the Northeastern part of the country.

The dancers are holding Kub-Kab which is a percussion instrument of the Northeastern region and perform each other with a nice song.

The last of the four regions dance is **Krapo Dance**. Krapo means coconut in the Northeastern dialect. The dance shows the joyful moment of a group of young boys and girls from the lower part of the region, known as I-san Tai. The dancers hold two coconut shells, with which they execute complex choreographic movements, shaking them, tossing them or tapping them lightly. This dance is often accompanied by the sound of Ponglang.

Finale

Created with

nitro

PDF

professional

10 download the free trial online at nitropdf.com/professional

Czas trwania
przedstawienia : 1.30 h

1. Hom-Rong lub Uwertura (5 minut)

Tajlandzki utwór Hom-Rong to odpowiednik zachodniej uwertury. Zadaniem uwertury na początku tajlandzkich programów muzycznych jest wprowadzenie i zapowiedzenie spektaklu. Charakter muzyki można rozpoznać słuchając jej początku. Wszystkie Hom-Rong rozpoczynają się jednym instrumentem solowym, który gra jedną linię melodyczną w wolnym tempie przez okres jednej fazy, a potem przyspiesza i dołączają inne instrumenty. Prawie wszystkie Hom-Rong kończą się z udziałem całego zespołu znowu powolnym pełnym gracji tempem. Taki zespół akompaniuje również tradycyjnym formom teatralnym i tanecznym, takim jak khon (teatr maski i tańca) czy lakhon (dworski teatr tańca).

2. KHON – epizod: 'Walka Króli' (25 minut)

Khon to teatr maski, który jest klasyczną formą dramatu tajskiego, opartego na klasycznej epopei hinduskiej 'Ramajana'. Początki teatru maski sięgają okresu Ayuddhaya; został on przyswojony przez wiele form sztuki Królestwa, jak na przykład starożytna forma rozrywki zwana 'Chak Naga Kukdamban', czyli pojedynek na długie i krótkie kije, czy tajski teatr cieni. Khon na początku wykonywany był tylko na dworze królewskim lub wystawiany dla szerszej publiczności za zgodą królewską. Początkowo występowali jedynie mężczyźni w maskach,

Created with

nitroPDF professional

11 download the free trial online at nitropdf.com/professional

którzy odgrywali wszystkie role przy akompaniamencie narratorów i tradycyjnego zespołu muzycznego zwanego piphat. Obecnie role żeńskie tańczone są przez kobiety. Ze względu na długość historii Ramajany w przeszłości przedstawienia oparte na tym utworze mogły trwać dniami i nocami. Współczesne przedstawienia khon pokazują tylko wybrany epizod lub scenę. Tajska wersja hinduskiej Ramajany, znana jako 'Ramakien', jest w Tajlandii bardzo popularna. Jest to alegoria triumfu dobra nad złem. Bohater, Rama, jest wcieleniem cnót – królem idealnym. Tym złym jest króldemon Tosakanth (Ravana).

Historia Ramakien:

Rama, następca tronu Ayodhya, został przez swą macochę zesłany na 14 lat wygnania. Jego żona, Sita, i brat, Lakshman udali się z nim głęboko w las. Tosakanth, króldemon państwa Longka (Sri Lanka), uprowadza Sitę i wiedzie ją do swego wyspiarskiego królestwa, mając nadzieję na jej poślubienie. Bracia ruszają w pogoń za nim. Hanuman, biała małpa-bóg, oferuje swoje usługi. Wspólnie udaje im się zawrzeć przymierze z dwoma małpimi królami, Sukripem i Chompupanem. Każdy z nich posiada potężną armię. Maszerują na południe ku wybrzeżu naprzeciw, którego leży Longka. Małpie armie budują kamienną drogę przez morze i rozpoczynają oblężenie Longka. Toczy się wiele zwycięskich bitew przeciw armii demonów Tosakana. W końcu Rama pokonuje Tosakantha i zabija go.

Created with

nitro

PDF

professional

12 download the free trial online at nitropdf.com/professional

'Walka królów' to ważny epizod z epepeji Ramakien. Ukazuje scenę walki pomiędzy Ramą i Lakshmanem z jednej strony a Thotskanem, królem-demonem, z drugiej. Przedstawienie rozpoczyna się kiedy Rama i Laksman zbierają armię małp i wyruszają do Longka, aby odzyskać Sitę. Rozproszywszy małpich wojowników, którzy stali mu na drodze, Thotskan staje twarzą w twarz z Ramą i Lakshmanem i wyzywa ich na indywidualną walkę. Królewscy bracia bez wahania przyjmują wyzwanie. Walka toczy się na poważnie, ale po chwili Thotskan wycofuje się i powraca do Longka wraz ze swoją armią demonów.

3. Tańce archeologiczne : Taniec Borarnkhadi Sri Siam (10 minut)

Taniec Borarnkhadi Sri Siam to taniec niedawno stworzony przez mistrzów tańca Departamentu Sztuk Pięknych Ministerstwa Kultury Tajlandii. Wywodzi się z pięciu tańców archeologicznych – kompozytorzy muzyki tradycyjnej wraz z twórcami kostiumów stworzyli serię tańców opartych na dowodach archeologicznych. Choreograf wykreował ruchy ciała i gesty dłoni na podstawie kamiennych płaskorzeźb przedstawiających sceny niebiańskie i tańce dworskie, które zdobiły starożytne pomniki religijne znalezione w Tajlandii. Ruchy zostały odtworzone w taki sposób, jakby spłynęły ze szczątków archeologicznych, takich jak sztukaterie świątynne, malowidła ściennie, kamienne rzeźby, itp. Seria została podzielona na 5 okresów w historii sztuki, która rozkwitała w Tajlandii między XI a XV w, mianowicie: Dhavaravati, Srivijaya, Lopburi, Chiang Saen oraz Sukhothai.

Created with

nitro professional

13 download the free trial online at nitropdf.com/professional

4. Żywa marionetka 'Nora' (9 minut)

'Żywa marionetka' to współczesne przedstawienie, które narodziło się z połączenia dwóch tajskich form artystycznych; inspiracją było ludowe przedstawienie 'Nora' z południowej części kraju, które połączono ze sztuką sterowania klasycznymi małymi marionetkami. Ubrani na czarno animatorzy zlewają się z tłem, podczas gdy kolorowa lalka ożywa. Zarówno żyjąca marionetka jak i animator tańczą przy akompaniamencie zespołu muzycznego grającego na żywo. Przedstawienie wywarło ogromne wrażenie podczas kilku pokazów na świecie dzięki innowacyjnemu stylowi będącego rezultatem połączenia muzyki tradycyjnej i współczesnej, przy jednoczesnym zachowaniu pełnego piękna tajskiej sztuki.

www.joelouistheatre.com

5. Sztuka walki : walka na szpady & walka krótkimi i długimi kijami (15 minut)

Sztuka szermirki oraz walka krótkimi i długimi kijami to kolejne style tajskiej samoobrony, które sięgają czasów starożytnych. Tradycyjnie przed rozpoczęciem walki wojownicy powinni wykonać uroczysty taniec wstępny. Każda szkoła ma swój własny charakterystyczny taniec wstępny, który różni się od innych. Dopiero potem rozpoczyna się właściwa walka. Innym rodzajem walki jest taniec posługiwanie się krótkimi kijami.

– tu skuteczność zależy od zwinności szermierza, który musi przejąć ofensywę i przez cały czas trzymać się blisko przeciwnika. Natomiast szermierz używający długiego kija w walce z szermierzem używającym krótkiego kija, musi cały czas zwiększać dystans, bo inaczej nie będzie mógł efektywnie używać swojego długiego kija.

6. Taniec ludowy: Taniec czterech regionów (20 minut)

Jest to seria tańców będących kombinacją różnych tajlandzkich tańców ludowych oraz lokalnej muzyki, reprezentujących każdy z czterech regionów geograficznych Tajlandii: Południe, Północ, region Centralny oraz Północny-Wschód. Muzyka i tańce są zazwyczaj szybkie i żwawe.

Przedstawienie rozpoczyna się południowym tańcem 'Kinari', po którym następuje łagodny taniec z północy zwany 'Fon Mueng'. Radosny taniec z bębnami i małymi talerzami perskusyjnymi reprezentują region Centralny, a całość zamyka taniec 'Phu taj, Gup Gap' oraz taniec Kra z regionu północno-wschodni.

Taniec Kinari

Początkowo taniec ten był częścią dramatu tanecznego Manohra. Manohra jest pół-ptakiem i pół-kobietą zwaną Kinari. Tradycyjnie wierzone, że mieszka w świętym lesie Himmavan. Piękno tańca pokazuje tożsamość Kinari występującej w pełnym stroju wykonanym skrzydłami; pokaz odniósł ogromny sukces.

Fon Mueng Medley (Taniec z latarniami i taniec z parasolkami)

'Fon Mueng' to delikatny taniec z Północy Tajlandii. Słowo fon znaczy taniec ludowy z północnego regionu kraju. Fon Mueng łączy dwa krótkie tańce – 'Taniec ze świecami' oraz 'Taniec z parasolkami'. 'Taniec z latarniami', lub Fon Thakran w dialekcie Północy, był niegdyś wykonywany na dworze królewskim na północy.

Taniec ten to łagodne i czarujące ruchy tancerek, których twarze oświecila światło latarni. Zazwyczaj wykonywany jest na dworze nocą przy okazji uroczystości lub dla ważnych gości. 'Taniec z parasolkami', lub Fon Tee w dialekcie Północy, to inny słynny rodzaj tańca z północy Tajlandii. Tancerki trzymają w dłoniach parasolki. Ruchom tańca akompaniuje słodka liryczna muzyka.

Taniec z małymi talerzami perkusyjnymi (Chiang)

małe talerze to popularne instrumenty rytmiczne szeroko stosowane w muzyce orientalnej. Wykorzystanie małych talerzy do akompaniamentu tanecznego jest częstą praktyką w Tajlandii. Taniec z małymi talerzami pokazuje starą formę sztuki znaną nie tylko w Tajlandii, ale i w Ind

Nepalu, Tybecie, Chinach i Japonii. Po nim nastąpi taniec Tuet-Teung, czyli taniec z ludowymi bębnami, który ukazuje zabawy ludu regionu centralnego. Tuet-Teung to bęben szeroko używany w całym kraju jako instrument rytmiczny w tajskich paradach podczas wyjątkowych tradycyjnych uroczystości. Ten radosny taniec jest wersją sceniczną, a choreografia pokazuje zaloty mężczyzn grających na długich bębnach dla tancerek. Tancerze grają na bębnach i innych instrumentach perkusyjnych, takich jak Ching, Chap, Grap i Mong i jednocześnie tańczą wraz z tancerkami.

Pokaz z północno-wschodniej części Tajlandii rozpoczyna żywa muzyka. **Ponglang** to znany muzyczny instrument ludowy z północno-wschodniej Tajlandii. Ma kształt ksylofonu, a zrobiony jest z drewnianych listewek ułożonych zgodnie ze skalą muzyczną.

Można na nim grać solo oraz w zespole zwanym 'Wong Pong Lang' lub Pong Lang Band.

Fon Phu Tai – Phu Tai to nazwa plemienia tajlandzkiego w północno-wschodniej części kraju. Taniec ten z reguły wykonywany jest przy okazji uroczystości plemienia Phu Tai. Tańczony jest do melodyjnej muzyki, a zespół składa się z muzyków grających na Glong Ching (bębny plemienia Phu Tai) oraz różnych innych bębnach i piszczałkach. Glong-ching jest najważniejszym z instrumentów ponieważ wyznacza tempo tańca.

Co więcej, muzyk na nim grający może uderzając w bęben pokazać wiele interesujących trików.

Ostatni taniec czterech reginów to **taniec Krapo**. Krapo w północno-wschodnim dialekcie znaczy kokos. Jest to radosny taniec chłopców i dziewcząt z niższej części tego regionu zwanej I-san Tai. Tancerze trzymają w dłoniach łupiny kokosa i wykonują nimi skomplikowane ruchy choreograficzne, potrząsając nimi, podrzucając je lub lekko nimi uderzając. Tańcowi często towarzyszy dźwięk ponglang.

Final.

Taniec Kub-Kab to popularny taniec ludowy z północno-wschodniej części kraju. Tancerze trzymają w dłoniach Kub-Kab – instrument perkusyjny z tegoż regionu i wykonują ładną pieśń.

Created with

nitro

PDF

professional

17 download the free trial online at nitropdf.com/professional

Created with

Royal Thai Embas

nitro PDF

Ministry of Culture

professional

download the free trial online at nitropdf.com/professional